

кума владыка. Кумъ-владыка имъ говори: „Да гледамъ въ злато Вангеле Да видимъ, какво казува: Широко поле глѣдъ нѣма, Ситно каменье брой нѣма, Дълбока вода бродъ нѣма, Хубава мома родъ нѣма“. Ч. 335.

Ванзальивъ пр. (съ полѣстныма македонскимъ произношеніемъ ж-са) узловатый: Ми любайте моето люби високо, Че е дърво мравльиво, Че е вѣже ванзальиво, Ке се скине, ке да падне. В. 33 (объ обрядовомъ качаніи на качеляхъ, соблюдаемомъ въ Юрьевъ — день, сопровождаемомъ пѣніемъ древнихъ пѣсней, связанныхъ съ поклоненіемъ солнцу. Ср. подъ сл. люльмъ, нишамъ).

Вапиръ с. м. тоже что вампиръ: Да си купа врана коня: Да не ходимъ тъмнини-те Да не газимъ калове-те, — кални друми; Че да викатъ селяне-то: „Вапиръ ходи по село-то, Млады люби, стари дави“. Ч. 345.

Вапоръ с. м. пароходъ: Търговія ся най-много улеснила отъ кога-то начали да ся правятъ паранлови (вампоры). I. 352. Френецъ-тъ или Ингелизинъ-тъ, кога натовари и проводи съ платно или съ друго нѣщо вапора си въ Цариградъ, тога той пакъ не хваща самъ да растовари денкове-ты отъ вапора. Л. Д. 1869 г. 178. Освѣтъ ты имъ и 10 паракоды вапора. *ib.* г. 60. (По преобладающей формѣ вапоръ смѣдуетъ предполагать заимствование изъ языка турецкаго: *vâpor* ou *vâpor guemici*, s. t. *du franç.*—*bateau à vapeur*).

Вапсамъ **Вапсувамъ** **Вапцамъ** **Вапцувамъ** (съ греч. *βάπτω*, буд. *βάψω*) м. дл. крашу, окрашиваю: Ясъ ти узехъ тенко платно, Та го носихъ въ градъ Солуна, На Солунски богяджиги, Да съ вапса за чадире, Единъ бѣлъ, а втори румень, А трети-отъ чадерь зеленъ. М. 443. Кжде сeditъ калешъ Грозда боджѣя, Да ми вапсатъ два байрака? *ib.* 467. На Гюргев-денъ вапсаеть янца. *ib.* 523. На пѣтъ сретѣ Марко, Троица боджѣе, Та имъ вели Марко: Боджѣи брати! Каквѣ вапсавате, Синьо и зелено, Бело и црвено. В. 201. Тоя кремноземъ като са смѣша съ различни бои, сажхранява сѣко вапцано нѣщо твѣрде дѣлго време. З. 32. Топла-та ѣ кръвъ вапцаласиви-те волни на Дѣвиръ. *ib.* 68. Кокони, да ги земе дяволътъ! Хубостъта ви е калнава, лицата ви сѣ вапцани! *ib.* 242. Ако въ кавето са намира цикорини, то студената вода ще да са вапца въ кафеенъ цвѣтъ. *ib.* 263.

Вапциленъ пр. красящій. **Вапцилка** с. ж. красящее вещество: Цвѣтъ-тъ на кръвѣта зависи отъ особенно вапцилно вещество, кое то вапцава сѣсѣдините съ него ткани ту съ черенъ, ту съ зеленъ